

FOTOREPORTAŽA ZA PROJEKT »ZAGOTOVITEV TRAJNIH KAPACITET ZA KAKOVOSTNO OSNOVNOŠOLSKO IZOBRAŽEVANJE ZA OTROKE IZ REVNIH DRUŽIN V OKROŽJU KICUKIRU V KIGALIJU V RUANDI«

Priprava terena in začetki gradnje nove OŠ za otroke iz revnih družin na ozemlju lokalne partnerske organizacije »Compagnie des Filles de la charite de St. Vincent de Paul« v Kicukiru v Kigaliju v Ruandi. Šola se je začela graditi 15. aprila 2013 (po državne praznovanju spomina na dogodke iz leta 1994 in po deževni dobi).

Za izvajalca gradbenih del je bilo izbrano podjetje "ENGEKO" iz Kigalija v Ruandi, ki je kvalitetno, zanesljivo in tudi ugodno. Pošteno plačajo vse delavce.

Zgradba šole je zelo kvalitetno in zelo trdno zidana – protipotresno (veliko železa je v zidovih). Zidovi so zidani tudi dvojno zidani - iz debelejših na notranji in na zunanji strani še iz tanjših opek, kar ima trojno vrednost: zgradba veliko bolj trdna, če pride do potresa (zaradi varnosti, da se ne ogroža otrok), zaradi vzdrževanja – daljnoročno ni potrebno nobenega vzdrževanja zunanjega zidu in je tako veliko cenejše in tudi estetsko lepo zgleda. Za gradnjo je bil kupljen kvaliteten material. Vodja Lokalne partnerice, sestra Remedios Lopez je povedala, da so v cement za gradnjo zmešali nek poseben material, da potem zidovi ne vlečejo vlage in bo šola bolj izolirana. Misijonarka s. Vesna Hiti, ki je v svojem 24-letnem delu v misijonih spremljala že več gradenj, je povedala da je zgradba zidana zares kvalitetno in je bila zelo navdušena nad delom podjetja »Engeco«.

Varjenje železne konstrukcije za okna in vrata ter za konstrukcijo za streho za šolo.

6 varilcev je natančno zvarilo konstrukcijo za streho (železje je bilo 2-krat prepleskano, tudi z bravo proti rji).

Istočasno, ko so delali ostrešje se je naredila tudi križna lesena konstrukcija za namestitev stropa iz lesenitnih plošč.

Nameščanje strehe.

Zaključna dela pri šoli.

Gradnja zgradbe WC-jev za deklice (6 za deklice in 1 za učiteljice) v poleg zgradbe nove OŠ v Kigaliju

Kupljeni sta bili dve 10.000 litrski cisterni za zbiranje deževnice s strehe šole. Vgrajeni sta bili v zemljo, deževnica prihaja do njiju po žlebovih, vodo črpajo do WC-je z električnim motorjem.

WC-ji za dekleta, ki so povezani z vodo iz cistern.

V gradnjo šole je vključenih cca. 80 lokalnih delavcev (zidarjev in pomočnikov zidarjev, varilcev, mizarjev in pleskarjev), ki so bili za svoje delo pošteno plačani in so imeli vsak dan na gradbišču na voljo topel obrok hrane. Plačilo za delo so prejeli redno vsak teden.

V gradnjo šole v Kigaliju – v lažja in bolj natančna zidarska dela - je bilo vključenih tudi 5 žensk, ki so na ta način zaslužile za preživetje svojih družin in so tako lahko tudi bolj enakopravne moškim.

V Ruandi so zidarji na dan plačani 4000 RWF (cca. 5 €), pomočniki pa 2000 RWF (cca. 2,5 €).

Dokončana zgradba nove osnovne šole v Kicukiru v Kigaliju v Ruandi aprila 2014.

Predstavnica lokalne partnerice, slovenska misijonarka Vesna Hiti pred vhodom v novozgrajeno osnovno šolo v Kicukiru v Kigaliju. Sestra Vesna, ki je ves čas spremljala izvedbo vseh del pri šoli, je zelo zadovoljna s kvalitetnimi materiali, ki so bili uporabljeni in kvalitetnim delom pri gradnji te šole.

Notranje tlakovano dvorišče šole. Šola ima 7 učilnic, knjižnico in 2 manjša prostora (eden bo namenjen prvi pomoči za učence – notri bo tudi postelja, če bo kdo od otrok zbolel v času šole, ali če bo imela katera od deklet hude menstrualne bolečine ipd. da se lahko uležejo, drugi bo namenjen shranjevanju različnih didaktičnih pripomočkov ipd.). OŠ v Ruandi ima 6 razredov. Tu bo potekal pouk dvoizmensko od 1. do 5. razreda (dopoldan in popoldan),

da bo šolo lahko obiskovalo več otrok, pouk v 2-h šestih razredih pa bo potekal samo dopoldne, ker imajo več ur zaradi priprav na končne izpite (zato je v šoli 7 učilnic). Šola bo namenjena zares najrevnejšim otrokom ...

Tudi zunanja okolica šole je lepo urejena. Zid in drenaža, ki je bila zgrajena na strani šole, kjer je manjši hribček.

Učilnice opremljene z šolskim pohištvom. Izdelal ga je lokalni mizar iz mesta Butare. Izdelava pohištva je zelo kvalitetna. Uporabljen je kakovosten les cipresovine, ki je bil v postopku obdelave prekuhan in potem dolgo sušen, zato da se ne krivi in ga ne napadajo zajedalci. Na sliki je ena izmed učilnic od 4. do 6. razreda, kjer so mize s klopmi skupaj za 2 učence in so nekoliko višje. V razredu bo največ 42 učencev.

V vsak razred sta nameščeni 2 šolski tabli, sprednja za vsakodnevne stvari, na zadnjem delu učilnice pa za tiste stvari, ki ostanejo zapisane dalj časa (urnik ipd.). Tako zahteva ruandsko Ministrstvo za šolstvo. Zato je bilo v okviru projekta pri podjetju Manumetal kupljenih 14 kvalitetni zelenih šolskih tabel. V okviru projekta MZZ RS so bile kupljene tudi mize in stoli za učitelje ter omare za v učilnice.

Omare nameščeni v prostor za šolsko knjižnico.

Utrinki z otvoritve nove osnovne šole, 5.5. 2014, na kateri je prisostvovala predstavnica Slovenske karitas

Na otvoritvi so nastoali otroci, ki obiskujejo vrtec pri lokalni partnerici, in bodo kasneje obiskovali to šolo.

Starši otrok iz vrtca, ki so se udeležili otvoritve. Predsednik sveta staršev se je v govoru zahvalil vsem v Sloveniji, ki so pripomogli k uresničitvi tega projekta, da bodo lahko njihovi otroci dosegli sedaj dobro osnovno izobrazbo.

Otroci iz vrtca, ki bodo drugo leto začeli obiskovati to šolo so tudi že poskusili, če so mize in klopi vredni za njih ...

Naj se za konec zahvalimo vsem, ki so podprli gradnjo in opremljanje te šole z besedami, ki jih je izrekla ekonominja s. Tedodosie, ki je s strani lokalne partnerice skrbela za potek projekta: »Na zemljevidu sem gledala, kako majhna država je Slovenija, je pa dežela z velikim srcem. Hvala vsem, ki ste nam pomagali uresničiti ta projekt, da lahko pomagamo najrevnejšim otrokom.«

Je sofinanciran s strani Ministrstva za zunanje zadeve RS oz. Vlade Republike Slovenije. Besedilo te fotoreportaže izraža mnenje Slovenske karitas, ne izraža pa uradnega stališča Vlade Republike Slovenije.

Fotografije in besedilo: Jana Lampe

Ljubljana, 24. 6. 2014